

Sygn. akt I C 253/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Tarnowie, I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Ewa Gut

Protokolant: Katarzyna Koziół

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2021 r. w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: M. S., K. K. (1), A. K., T. S., K. B. i K. K. (2)

przeciwko - Kołu Łowieckiemu "(...)"

o ustalenie

oddala powództwa jako oczywiście bezzasadne.

Przewodniczący:

Sygn. akt I C 253/21

UZASADNIENIE

wyroku sporządzone na podstawie art. 191¹ § 4 kpc

Powództwa zawarte w pkt. II odwołań członków Koła Łowieckiego „(...)” od uchwał Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego „(...)” z dnia 25 czerwca 2020 r. Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...), Nr (...) w sprawie nieuwzględnienia odwołań od uchwał Zarządu tego Koła z dnia 15 listopada 2019 r. o wykluczeniu powodów z Koła Łowieckiego, wyłączone na rozprawie w dniu 11 marca 2021 r. przez Sąd Okręgowy w Tarnowie, działający jako sąd odwoławczy i rozpoznający odwołania powodów od zaskarżonych uchwał, do osobnego rozpoznania jako powództwa oparte o przepis art. 189 k.p.c., w ocenie sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę, jawią się jako oczywiście bezzasadne i podlegające oddaleniu na posiedzeniu niejawnym w oparciu o przepis art. 191⁽¹⁾k.p.c. z uwagi na brak interesu prawnego powodów w ustaleniu istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego w przedmiotowym postępowaniu, wynikający z możliwości i konieczności rozpoznania tych kwestii w ramach postępowania zainicjowanego przez powodów w trybie art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1295 ze zm.) toczącego się przed tutejszym Sądem do sygn. I Ca 371/20.

Odwołujący, a jednocześnie powodowie w przedmiotowej sprawie w odwołaniach złożonych przez nich w sierpniu 2020 r. do tutejszego Sądu domagali się uchylecia w całości zaskarżonych przez nich uchwał Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego „(...)” z dnia 25 czerwca 2020 r. i poprzedzających ich uchwał Zarządu tego Koła Łowieckiego z dnia 15 listopada 2019 r. wykluczających ich z członków tego Koła, ewentualnie wnosili na podst. art. 189 k.p.c. o ustalenie, że zaskarżone uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Koła Łowieckiego „(...)” z dnia 25 czerwca 2020 r. nie istnieją, ewentualnie ustalenie nieważności tych uchwał w całości, ewentualnie ustalenie, iż odwołujący powodowie są członkami Koła Łowieckiego „(...)” z/s w L.. Wskazali jednocześnie, że

niewątpliwie posiadają interes prawny w zakresie zgłoszonych roszczeń ewentualnych, gdyż w opisanym przez nich stanie faktycznym istnieje niepewność co do ich członkostwa w Kole Łowieckim.

Z kolei uczestnik w sprawie o sygn. akt I Ca 371/20, a pozwany w przedmiotowej sprawie - Koło Łowieckie „(...)” w odpowiedzi na powyższe odwołania (powództwa) domagał się przekazania tych żądań ewentualnych do trybu właściwego i w tym zakresie wnosił o oddalenie powództw w całości z uwagi na brak interesu prawnego powodów w ustaleniu, gdyż stan niepewności może być usunięty w drodze dalej idących powództw, a powodowie skorzystali z możliwości wniesienia odwołań w trybie art. 33 ust. 6 ustawy Prawo łowieckie i orzeczenie wydane w tamtym postępowaniu będzie miało walor kształtujący prawo.

Zgodnie z art. 191¹ § 1 k.p.c. jeżeli z treści pozwu i załączników oraz okoliczności dotyczących sprawy, a także faktów, o których mowa w art. 228 k.p.c., wynika oczywista bezzasadność powództwa, stosuje się przepisy § 2–4. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Nowelizacją ustawy – Prawo łowieckie dokonaną ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. – (Dz. U. z 2014 r. poz. 228) nadano nowe brzmienie przepisowi art. 33 ust. 6 tej ustawy i od tego czasu w sprawach utraty członkostwa w kole łowieckim, nabycia lub utraty członkostwa w Polskim Związku Łowieckim - po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego albo od orzeczeń i postanowień kończących postępowanie dyscyplinarne - stronom postępowania przysługuje w terminie 14 dni od otrzymania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie, odwołanie do sądu okręgowego, z zastrzeżeniem art. 42da ust. 3, a od orzeczenia sądu okręgowego kasacja nie przysługuje. Na tle tego znowelizowanego przepisu w orzecznictwie SN i doktrynie ukształtował się pogląd, że w sprawach utraty członkostwa w kole łowieckim, po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego, orzeka miejscowo właściwy sąd okręgowy jako sąd odwoławczy i **wszystkie** kwestie związane z członkostwem w kole łowieckim winny być rozpatrywane w tym szczególnym trybie odwoławczym przed sądem okręgowym, działającym jako sąd drugiej instancji, stosującym odpowiednio przepisy o apelacji. Wprowadzenie regulacji szczególnej art. 33 ust. 6 powołanej wyżej ustawy powoduje, że obecnie członkom koła łowieckiego i Polskiego Związku Łowieckiego nie przysługuje już powództwo o uchylenie albo ustalenie istnienia członkostwa w tym zrzeczeniu, tak jak to miało miejsce do czasu nowelizacji tego przepisu. Od tej chwili bowiem niejako „zastąpiła” oba te środki prawne specyficzna instytucja określona przez ustawodawcę jako „odwołanie” i poprzez wprowadzenie w art. 33 ust. 6 ustawy – Prawo łowieckie instytucji odwołania, nastąpiło wyłączenie możliwości wytaczania powództw o uchylenie uchwał, o ustalenie ich nieważności lub ich istnienia, bądź nieistnienia albo o ustalenie istnienia członkostwa w PZŁ, bądź w kole łowieckim (por. A. Pązik – Komentarz do art. 33 ustawy – Prawo łowieckie – Lex, R. Stec - Komentarz do art. 33 ustawy – Prawo łowieckie – Lex, uzasadnienie postanowienia SN z dnia 30.03.2016 r. – I KZP 22/15, uchwała SN z dnia 28.09.2016 r. – III CZP 46/16). Przepis art. 33 ust. 6 Prawa łowieckiego wyraźnie bowiem wskazuje, że w sprawach utraty członkostwa w kole łowieckim po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego, rozstrzyga sąd okręgowy rozpatrując odwołanie członka koła łowieckiego w tym zakresie i przepis ten nie określa jak ma być sformułowane żądanie tego odwołania, a zatem, że ma to być żądanie uchylenia uchwały powodującej utratę członkostwa w kole łowieckim, z którą członek się nie zgadza, bądź żądanie ustalenia nieważności tej uchwały albo ustalenia jej nieistnienia lub żądanie ustalenia, że odwołujący nadal jest członkiem koła łowieckiego. Bez względu na sposób sformułowania tych żądań zawartych w odwołaniu w sprawie utraty członkostwa w kole łowieckim, po przeprowadzeniu stosownego postępowania wewnątrzorganizacyjnego, do rozpoznania zagadnień związanych z członkostwem w kole łowieckim i jego utratą, zarówno ze względów merytorycznych, jak i formalnych, przewidziany jest szczególny tryb postępowania odwoławczego toczącego się przed sądem okręgowym odwoławczym.

Wobec powyższego przed zmianą ustawy Prawo Łowieckie dokonaną ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r., zainteresowany w sprawach utraty członkostwa w kole łowieckim mógł – po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego – dochodzić swoich praw na drodze sądowej tj. poprzez wytoczenie powództwa o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa wynikającego z członkostwa w kole łowieckim, niezależnie od tego jak zostało sformułowane żądanie zainteresowanego i droga sądowa do dochodzenia tych roszczeń była otwarta pod warunkiem wyczerpania postępowania wewnątrzorganizacyjnego, a zainteresowany wszczynał postępowanie przez wniesienie stosownego pozwu – najczęściej pozwu o ustalenie lub pozwu o uchylenie uchwały, rozpoznawanego w toku instancji. Natomiast po nowelizacji tego przepisu i po wprowadzeniu szczególnego trybu postępowania odwoławczego przed

sądem odwoławczym cywilnym, jeżeli chodzi o uchwały dotyczące członkostwa w kole łowieckim, poza uchwałami wydawanymi w trybie dyscyplinarnym, wszystkie kwestie związane z członkostwem – zarówno merytoryczne podstawy do podjęcia danej uchwały, jak i formalne dotyczące legalności podjęcia takiej uchwały, należą wyłącznie do tego postępowania odwoławczego uregulowanego przez przepis art. 33 ust. 6 ustawy Prawo łowieckie i ta okoliczność powoduje, że odwołujący nie posiada interesu prawnego w wytoczeniu odrębnego powództwa o ustalenie w tym zakresie. Wszystkie te kwestie winny bowiem zostać rozpoznane w tamtym postępowaniu, którego zakres jest dalej idący i zapewnia odwołującemu dalej idącą ochronę. W tym względzie należy dodatkowo powołać się na ugruntowane już od szeregu lat orzecznictwo w przedmiocie podstaw powództwa o uchylenie uchwał spółdzielni, zgodnie z którym niezgodność uchwały z przepisami ustawy lub statutu może wynikać nie tylko z treści uchwały, ale też z wad postępowania prowadzącego do jej podjęcia i w związku z tym członek spółdzielni, może stawiać zarzuty zarówno merytoryczne (niezgodność treści uchwały z przepisami prawa lub statutu), jak i formalne tj. w zakresie prawidłowości jej podjęcia. Oddzielenie uchwały od sposobu jej podjęcia jest bowiem niemożliwe, gdyż uchwała nie jest zjawiskiem odrębnym, lecz wynikiem określonego postępowania i dlatego przy ocenie jej prawidłowości, nie można tych niejako dwu stron tego samego zagadnienia traktować oddzielnie. A zatem do czasu nowelizacji przepisu art. 33 ust. 6 ustawy Prawo łowieckie tj. do dnia 20 kwietnia 2014 r. wszystkie te kwestie były rozpoznawane w trybie powództwa z art. 189 k.p.c. i w trybie powództwa o uchylenie uchwał, a po dokonaniu tej nowelizacji, a więc od dnia 21 kwietnia 2014 r., skoro ustawodawca przewidział w tym zakresie szczególny tryb postępowania odwoławczego przed sądem okręgowym i nie zawarł odrębnych regulacji co do formułowania żądań o uchylenie uchwał, stwierdzenia ich nieważności lub ustalenia ich nieistnienia, wszelkie zagadnienia związane z treścią uchwały w zakresie utraty członkostwa w kole łowieckim i merytorycznymi zarzutami do niej, jak i z uchybieniami w zakresie postępowania prowadzącego do jej podjęcia, co jest przedmiotem żądania ewentualnego zgłoszonego w trybie art. 189 k.p.c., winny być rozstrzygane w tym postępowaniu odwoławczym. Skoro więc odwołujący skorzystali z trybu przewidzianego przez wyżej powołany przepis ustawy – Prawo łowieckie i postępowanie to jest w toku, to nie przysługuje im żądanie z art. 189 k.p.c. z uwagi na brak interesu prawnego. Zgodnie bowiem ugruntowanym orzecznictwem i poglądami doktryny, brak interesu prawnego w rozumieniu komentowanego przepisu ma miejsce wówczas, gdy stan niepewności prawnej może być usunięty w drodze dalej idącego powództwa o świadczenie (ewentualnie innego powództwa lub innego rodzaju postępowania, a więc tak jak w przedmiotowej sprawie w drodze rozpoznania odwołania w sprawie utraty członkostwa w kole łowieckim po wyczerpaniu postępowania wewnątrzorganizacyjnego) – (por. M. Manowska – Komentarz do art., 189 k.p.c. i powołane na tam orzecznictwo SN – Lex).

Z tych też względów na podstawie całokształtu okoliczności sprawy ustalonych w oparciu o treść odwołań powodów i podnoszonych w nich zarzutów (żądania i uzasadnienia), jak również w oparciu o treść załączników do odwołań i odpowiedzi na odwołania oraz okoliczności wniesienia tych odwołań, pozwy odwołujących w zakresie żądań ewentualnych należało uznać za oczywiście bezzasadne. Treść tych pozwów pozwala przewidzieć, że w żadnym wypadku nie mają one szans na powodzenie, wobec czego nadawanie im biegu jest stratą czasu i pracy sądu oraz narażałoby strony na niepotrzebne koszty. A zatem w przedmiotowej sprawie zachodziły podstawy do wydania na posiedzeniu niejawnym wyroku oddalającego powództwa bez podejmowania - w oparciu o przepis art. 191¹ k.p.c. - jakichkolwiek czynności procesowych, w tym wzywania o uzupełnienie braków formalnych i fiskalnych, a podjęcie przez sąd dalszych czynności w sprawie byłoby oczywiście bezcelowe i przyczyniłoby się do nieuzasadnionego przedłużania postępowania i procedowania w tym samym zakresie co sąd odwoławczy w sprawie o sygn. I Ca 371/20 oraz do powstania dodatkowych kosztów postępowania w sprawach oczywiście bezzasadnych.

Z tych też względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

Przewodniczący:

Sekr.

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

(...)